

Előfizetési árak:
Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:
Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve
a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.
Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.
Nyiltér-ben
minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
Stark Nándor könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók

Május elseje

Nálunk Szentesen, sőt megyénk egész területén, a tavasz igazi beköszöntőjeként szoktuk május első napját üdvözölni és megünnepelni. Ilyen örömmünnepe volt ez népünknek az idén és szeretjük hinni, hogy a mi társadalmi és munkásviszonyaink között május elseje örömmünnepe lesz még nálunk sok ideig.

Nem úgy van azonban ez Európa azon államaiban, melyekben a munkaadó és munkás közötti viszony, munkáskérdés címén a század utolsó éveiben mind nagyobb és nagyobb politikai jelentőséget kezd öltetni.

A nagy iparúzó államokban, hol a gyári munkások milliója dolgozik, fáj, hogy a maga és családja napi életét tengethesse, s míg a munkás csak napról-napra él, munkájával óriási vagyont, óriási tőkét hord, gyűjt össze a munkaadó számára, ott, hol a munkás kenyere a munkaadók tetszésétől függ, a munkások panasza mind messzebb hallatszik s a munka címén jogosan kivágható tisztességes megélhetés iránti küzdelem a közbéke és közrend érdekében mind nagyobb-nagyobb gondot okoz az államhatalomnak; mert az gyakorlatban épügy, mint elméletben határozott felbontására szolgál az állami élet közbékéjének, ha a munkás nép milliója összes verejtéke a munkaadó jobb voltáért és gazdagodásáért csordul el. A nyugati iparállamokban pedig ez ma így van, s innen ered, hogy vannak egyes iparvárosok, melyekben 10—15 gyároson kívül, az egész nép gyári munkás, s míg ez a nép napi fáradságos munkájával semmi vagyont nem képes szerezni, addig a munkaadók millióira milliókat halmoznak össze, s korlátlan anyagi helyzetüknél fogva, ezen népnek sorsát, melynek munkájával milliókat szereztek, teljesen kezökben tartják, úgy, hogy a munkaadó és munkás között egy újabb értelemben vett *ur és rabszolga* viszony állt elő, mely annyiban különbözik a rabszolga tartás igazi értelmétől, hogy a munkás elhagyhatja munkaadóját, amikor akarja; de ha ezt teszi, akkor ő kenyér nélkül marad s a gyárak megszűnnek a társadalom kényelmére dolgozni.

De ezzel a munkás sorsán javítva nincs, s így a munkaadó és munkás közötti örökös harc mind komolyabb, fenyegetőbb alakban lép az államok köznyugalma és közrendje rovására előtérbe.

Egy évvel ezelőtt az európai munkások elhatározták, hogy május elsejét munkásünnepül avatják fel s e napon világ elé fogják tární összes sérelmeiket és követeléseiket. Akkor egész Európa egy munkás-forradalom elő-

estéjét látta az óriási munkásmozgalomban, s minden ország kormánya rendszabályokkal és a munkások helyzetének javítására irányuló törvények kilátásba helyezésével igyekezett a munkás népet műhelyeikbe visszaterelni. Maga Vilmos német császár a legbarátságosabban fogadta a munkások küldöttségét, s kijelentette, hogy a munkások helyzetén javítani kell úgy a munkaadókkal szemben való viszonyukat, mint az államhoz való politikai helyzetüket tekintve. A hatalmas német császár e nyilatkozata egyrésztől megnyugtató, másrésztől pedig a közvélekedést fokozólag hatott a munkásokra.

A munkás helyzete azonban azóta nem javult, s így a munkáskérdés mind nagyobb arányokban kezd előtérbe lépni, állami feladattá válni. A munkások ez évi május első napján is Európa minden nagyobb városában népes gyűléseket tartottak, helyzetük javítását s az államkormányzattal szemben politikai jogokat követelve.

Magyarország — hál' istennek! — mint tulnyomólag mezőgazdasági állam, hol a munkás tisztességes megélhetése biztosítva van, eddig ment volna a nagyobb munkás-mozgalmaktól. A múlt évben azonban május elseje már hazánkban is a tüntetés ünnepe volt a munkásoknak s e tüntetés ez év május első napján ismét felújult. S fájdalom, egyes helyeken véres összeütközésekre is adott alkalmat. És sajátságos, hogy az európai munkáskérdés, mely eddig csak a gyár, a műhely és a tulajdonosok között volt; de a mezei munkás tért érintetlenül hagyta, hazánkban, s éppen a szomszéd Békésmegyében ütötte fel fejét a maga határozott szocialistikus jellegével. *Orosházán* gyűltek össze ugyanis a békési, tót-komlói, bánfalvai, csabai és nagy-szénási mezei munkások, hogy — európai jelszó szerint — május elsején ők is munkás ünnepet üljének. Gyűlést akartak tartani, hogy a mezei munkás és az uradalmak, mint munkaadók közötti viszonyt megtárgyalják. A gyűlés megtartását azonban a hatóság minden rendelkezésére álló eszközzel igyekezett megakadályozni, minek végre is véres összeütközés lett a népi és katonaság között. A zavargást ugyan sikerült elnyomni, de fájdalom, május elseje már úgy látszik jövőre nem a tavasz örömmünnepe, hanem a szocializmus réme kezd lenni Magyarországon is.

Az az érdekszövetkezet.

A szegvári iparosok a lapunkban már hőven ismertették ügyökben, az alispánnak azon határozata ellen, mely szerint ez megállapítja, hogy velök szemben hatalommal

való visszaélés követett, el, s hogy pénzők jogtalanul szedetett be; de a visszaélést elkövető tisztviselőket, mint derék, kifogástalan hivatalnokokat ártatlannak deklarálja, felelősséggel éltek és felelősséget, melyben az alispán eljárását is megtorlani kérik, egyenesen a miniszterhez nyújtották be.

Felelősségre erre nézve a következők mondják:

„Ezen felelősségünket azért voltunk bátrak közvetlen Nagyméltóságodnál nyújtani be; mert ti alapos okunk van feltenni azt, hogy ha azt itt nyújtjuk be az elsőfokú hatóságnál, az vagy visszautasítatik, vagy eltakartatik, hogy az soha se kerülhessen Nagyméltóságod elé, kinek igazságszeretetében, és az elnyomottak iránti jóindulatában feltétlenül megbízunk.

Igy jellemzik a szegvári iparosok azt a 40 éves becsületes közigazgatást, melynek élén Stammer alispán áll. — S azok az egyszerű, de becsületes iparosok, igazságuk érzetében fel merik emelni szavukat a miniszternél és kérni merik Stammer alispán megbüntetését is, kinek hivatalos kötelessége lett volna az ellenők elkövetett visszaélést és zsarolást megtorolni; de ezt nem tette; mert akkor meg kellett volna büntetni az ő közvetlen környezetéhez tartozó embereket, kiknek hű szolgálatára is szükség van, hogy az alispán ur fenntarthassa magát.

Hivatkoznak az illető iparosok és be is csatolnak felelősségükhöz egy eredeti alispáni határozatot, mely még 1885. január 28-án kelt 324. szám alatt, tehát 6 év és három hónappal ezelőtt, amelyben az alispán már megállapítja, hogy az illető iparosoktól jogtalanul szedetett be a pénz.

Ez a végzés így hangzik:

„324—1885. A szegvári iparosoknak az ipar-bejelentés kötelezettsége és az ebből folyólag a tisztántulaj jara szolgálóirodájánál teljesített fizetés jogosságának megvizsgálása iránt intézett kérelmek tárgyában.

Szöke Ferenc, Bihari Antal, Hérany András, Banyai Mihály, Anderkó György, Halal Ferenc, Mezei Mihály, Berkec György, Barány József, Ágoston István, Ágoston János, Barány János, Kovács Károly, Bacsa-Mészáros Ferenc, Nagy Mihály, Kiss István, Rác János, Szöke Matyas, Ágoston Ferenc, Zsibrita László, Kecskes Matyas, Safrany Sylveszter Szegvár község iparosai az ipar-bejelentések kötelezettsége alól felmentetnek és az általuk befizetett 5 frt, illetve 5 frt 50 kr. részökre visszaadtnak rendeltetik; mert fentnevezett iparosok iparuk gyakorlását még az 1872. évi VIII. t. c. élet belépte előtt kezdték meg, s így rájuk sem a régi, sem az új ipartörvénynek a bejelentésre vonatkozó intézkedései nem alkalmazhatók, szem előtt tartva azon axiómát, hogy a törvénynek rendszerint visszaható ereje nincs, ha csak az magában a törvényben határozottan ki nem mondatott, már pedig sem az 1872. évi VIII. t. c., sem az 1884. XVII. t. c. ily irányban nem intézkedik.

Szentesen, 1885. január 28.

Stammer Sándor.
alispán,

De az illető iparosok a pénzükkkel nem elégedtek meg, s mint felelősségükben kifej-

tik, követelték a hatalommal visszaélt és zsarolást elkövető hivatalnokok megbüntetését is. Ekkor az alispáni irattár elnyelte panaszaikat, míg végre a budapesti iparkamarához fordultak, ennek fellépése következtében 1886. szept. 4-én vizsgálat tartatott, melyen kiderült, hogy — közben a visszaélés fedezése érdekében — a szegvári iparosok aláírásának meghamisításával egy tömeg hamis kérvény csatolmányt fel ezen jogtalanul beszedett pénzeket takaró iratokhoz.

A 40 éves közszolgálatra hivatkozó alispán azonban, a tiszta és becsületes adminisztráció e nagymestere, hóna alá vette ezeket az iratokat és letette ezeket az alispáni fiókba, mely a környezetéhez tartozók annyi visszaélését fedte el alispánkodásának ideje alatt a kutató szemek elől, s az ügy a szegvári iparosok minden zaklatása dacára elintézetlen maradt egész eddig, míg a belügyminiszterhez benyújtott memorandum napvilágot nem látott.

Hat és félévig hevert ez az ügy az alispán kezén. — Miért? mert minél hosszabban nyulik egy visszaélést takaró ügy elintézése, annál könnyebb annak elsimítása; példa erre a csongrádi híres számadások sorsa. S mert az alispán azt hitte, hogy az illető iparosok végre megúnják a dolgot és abban hagyják, vagy elhalnak, — mint ahogy el is halt közülük azóta négy — és így az örök homály tisztasága és becsületessége örökre eltemeti ezt az ügyet, s ő a hűséget joggal követelheti ki magának.

Ebből állt Stammer alispán egész igazgatási rendszere. S ez az ember nevezi érdekszövetkezetnek azok táborát, kik az ő büntetési alispánkodását a vármegyére nézve szégyennek tartják és nem szűnnek meg addig küzdeni, míg e szégyenteljes állapotoknak vége nem lesz.

S bezzeg hallgat az ilyen dolgokról a vármegye hivatalos közlönye, mely a legrikítóbb színekkel szokta festeni a dolgot, ha Szentés város adminisztrációjában fordul elő csak a legkisebb eset is.

Van ekkor fekete betűkkel tarkított vezércikk Sarkadi polgármester kormányzatának botrányosságáról; pedig Sarkadi polgármes-

ter soha egy percig nem tűrt meg vezetésé alatt egyetlen hivatalnokot sem, ki ellen legkisebb kifogásolni valót fedezett fel. Ott van a volt községi bíró és fogalmazó esete, pedig ezeket nem terhelte nagyobb visszaélés, mint a szegvári iparosok eseténél érdekelt hivatalnokokat. Sarkadi polgármester azonban a tiszta és becsületes adminisztrációnak lévén híve, az első feljelentésre kaszszálta az illetőket. Ott van a volt közpénztárnok és ellenőr esete és egy egész sora a hivatalnokoknak. — Menniök kellett azonnal, mihelyt ellenök jogos panasz merült fel. Itt tehát nem takar bűnt senki, hanem kiirtatik az mindjárt csirájában; de a vármegye, míg Stammer áll a megyei kormányzat élén, egy érdekszövetkezetet fog képezni minden visszaélés eltakarására. — a. — c.

Tót világ.

E cím alatt legközelebb egy nagyobb munka kerül ki sajtó alól, melyet szerző Zsilinszky főispánnak fog ajánlani, hogy az általa megírandó „Tótok történelme” című művének használhassa fel. Ezen munka „Előszava” a következő:

A „Pesti Hírlap” múlt évi január 18-iki számában „A tótok kánaánjából” cím alatt egy etnographiai tartalmú cikk jelent meg, melyben a legmagyarabb vármegye főispánjáról ezeket olvassuk:

„A fentebbi helyi érdekű monographian kívül, most egy nagyobb szabású munka is készülöben van, mely a tót kánaánbeli lakosokra nézve kétszerez érdekkel fog birni. Először azért; mert az a particularizmus szűk látkórén felülemelkedve, a magyarországi tótok egyetemes történetét — magyarság hazai szempontból tekintve — fogja tudományosan tárgyalni. Másodszor kiváló érdeket kölesőnőz ezen készülöben levő történelmi munkának azon körülmény, hogy annak szerzőjeül a tót lapok a legmagyarabb vármegyének főispánját: Zsilinszky Mihályt emlegetik.

Erre vonatkozólag, a „Vlast a svet” múlt évi 12. száma ezeket írja: „Ő méltósága egyetünknek megalapítása óta a Magyarországon lakó tótok történetének összeállításával foglalkozik; mert ép ezen ter eddigelő ugarként elhanyagoltatott és ha valaki dolgozott is ez irányban, oly elfogultan irt a tótok történetéről, hogy munkája tekintetbe sem volt ve-

hető. Erősen hisszük, hogy Zsilinszky Mihály ő méltóságának tántoríthatlan igazságszeretete, alapos műveltsége, ugyszinte jeles tolla a tótokat oly munkával fogja megajándékozni, mely minden tótot és a történelemnek minden barátját kell, hogy örömmel töltse el.”

Természetesnek találjuk, hogy a tót atyafiak epedve várják azon munka megjelenését, melynek megírásával — a tót lapok szerint — a legmagyarabb vármegye főispánja, egyéb hivatalos gondjai mellett, ezidő szerint foglalkozik. Az önértet és nemzeti büszkeséget ez mindenestre nem csekély mértékben fogna emelni nálók!

Azonban mi magunk is — magyar részről — meglepetéssel olvastuk a fentebbi hírt. Eddigelő ugyanis a tótok történetéről semmit sem tudtunk. Tót atyánkfiait történetíróink — Béla király névtelen jegyzőjétől Horváth Mihályig — kivétel nélkül mindnyájan úgy tekintették, mint a magyar nemzetbe politikailag és történelmileg beolvadt elemet, akik Svatopluk birodalmának feloszlása óta, a történelemben soha sem szerepeltek. Most arról értesülünk, hogy „ezen tér eddigelő ugarként elhanyagoltatott és ha valaki dolgozott is ez irányban, oly elfogultan irt a tótok történetéről, hogy munkája tekintetbe sem volt vehető.”

Érdeklődésünk a kilátásba helyezett munka megjelenése iránt már szinte a türelmetlenségig fokozódott, midőn a véletlen kezünkbe juttatta egy krónikaszerűleg összeállított munkának kéziratát ugyanezen tárgyról, melynek „tudományos feldolgozását” a tótok Csongrádvármegye főispánjától várják.

Nem tudjuk, mennyiben lesznek az itt közölt adatok beilleszthetők a készülöben levő történelmi munka keretébe? De azt hisszük, hogy azokat a legmagyarabb vármegye közönsége annnyival is inkább érdekel fogja olvasni, mert a fentebb említett nagyobb szabású történelmi mű — az idézett tót lap szerint — valószínűleg csakis a tót irodalomnak egyik tudományos gyöngyét fogja képezni.

Ismeretes dolog, hogy Béla király névtelen jegyzőjének adatait némely tót írók nem akarják hiteleseknek elismerni. Ebből azonban nem következik hogy mi, magyarok, „A tótok történetének” anyagául kinalkozó s a névtelen krónikás által itt feljegyzett adatok hitelességében kételkedjünk.

Egyébiránt beszéljen maga a névtelen krónikás!

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA

Az ügyvéd tárcája.

— Regény két kötetben. — 46
Irtta Hugó Alfréd.

A „Szentési Lap” számára fordította:

M. MAYER IDA.

II. KÖTET.

A tárca tartalma.

Alig hagyá el Rust doktor az ügyvéd házát, Reinhard azonnal a rejtelmes tárcá birtokbavételéhez látott, ami annál könnyebben ment neki; mert a kulcsokat már eleve magához vette. Midőn a tárcát kezébe kaparította, magára zárta az ajtót s a tárcá tartalmát maga elé töltve, szorgosan vizsgálni kezdé azokat.

A számtalan papírlap között igen sok kötelezvény, váltó, nyugta stb. is volt, ezek azonban nem érdekelvén Reinhardot, boszusan dobá félre azokat. Neki nem volt egyébre szüksége, mint azon iratra, mely származásának titkát rejté, s mely miatt már annyi lelki harcot küzdött. Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn az utolsó papírlapban sem találta fel az annyira ohajtott és keresett titkos és féltékenyen őrzött iratot. Ujból és ujból átvizsgálta tehát az iratokat, azonban mind hiába, a keresett okmány nem volt sehol; de sőt még csak egyetlen betűt sem talált, mely őt távolról is nyomra vezethette volna.

Gumbinner Werner valószínűleg halála előtt megsemmisítette ezen iratokat.

Reinhard utolsó kísérletképen a vasszekrényt

és iróasztalt kutatta át; de mind hiába, a keresett iratra nem akadt reá sehol.

Harag és gyűlöléssel eltelve a sikertelenség felett, abban hagyta a kutatást, fel kelt székéről s hatra tett kezekkel fel s alá kezdett járni a szobában.

Mintegy negyedóraig járkálhatott már, midőn egyszerre eszébe jutott valami, t. i. amit Verhagen-től hallott, hogy nem szabad beszélnie; mert kezei kötvék. Visszaemlékezett továbbá, hogy az imént, a titkos iratok között a Verhagen nevet is olvasta. Leült tehát s ismét lázas sietséggel kezdett kutatni a tárcában.

Egyszerre csak kezébe akadt a Verhagenre vonatkozó irat, melyen a következő, atya által saját kezűleg irt szavak voltak olvashatók: „Csalás és hamis eskű. Akkor hasznalandó, ha Verhagen ichard nem taria ná meg a kiszabott feltételeket.” Megvizsgálá az iratokat. Tartalma bőven elég volt arra, hogy a törpére nyomást gyakoroljon.

— „Báró Meerthal Róbert váltói,” — olvasá egy másik cédulán, — „barátainak aláírásai hamisak. E váltót saját penzemmél fizettem ki, hogy a tékozlót kényszerítsem a könnyelműség utját elhagyni.”

Reinhard arcára e sorok olvasása közben gonosz mosoly ült.

— Ugy? — mormogá magában, — tehát most én vagyok a hitelezője a gógós urfinak? Jól van! E papir hatalmamba kerité őt s homlokára süthetem a gonosztevő bélyegét. A nyomorult! Pedig mily kicsinylőleg bánt velem minden alkalommal!

Ismét tovább lapozott, miközben egyre jobban előtűnt arcán a gonosz kifejezés, mely csaknem elrutitá őt.

— „Klausenburg pénztárnok,” — olvasá most, — „kötelezvény 3000 frtról Wolf Benjámint javára. Felette kényes okirat; Wolf be akarja perelni a pénztárnokot, mi által annak becsülete veszélyeztetik Wolfot erőltetni kell, hogy egy kisebb kamatról szóló kötelezvényenyleg elégedjék meg, mit ha tenni nem akarna, magamra válialom ezen adósságot.”

Reinhard arca ez irat olvasása közben kigyult. — Ah, — susogá, — ezen okmány feltétlen biztosítja számomra Hilda kezét. Atyám nem is álmodta, mily fegyver lesz ez az én kezemben. Atyám magához váltotta, hogy az illetőtől a szégyent és gyalázatot eltávolítsa, s én Ejh, hat miért nem semmisítette meg? En nem köteleztem magam, hogy az ő nyomdokait követem, s hogy minden bitangot megvédek a törvény szigora ellen. Verhagen hadd lássa — a gógós főurnak pusztulnia kell a katonaságtól, Hilda pedig a feleségem lesz!

Ezek a legelső előnyök, melyeket e tárcá tartalmából huzott. A többi irat tartalmát majd alkalommal fogom átnézni, mára elég volt ennyi.

Reinhard ezután rendbeszedte az irományokat, s miután a tárcával együtt bezárta a vasszekrénybe, nagy léptekkel fel alá kezdett járni a szobában.

— Temetés után, — mormogá magában, — hozzá fogok a munkához. Mindenekelőtt Brigittának kötök uti laput a talpa alá. Nagy barátságban van Hildával s ez nekem sehoggy sem tetszik, aztán meg oly dolgokba is avatkozik, melyekhez semmi köze. Itt elhallgatott s mély gondolatokba látszott merülni, miközben homlokán a hideg verejték gyöngyei mutatkoztak.

(Folytatása következik.)

Fogműtő!

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, miszerint a **f. hó 5-én Szentésre megérkezem** s működésem **Cukermann Soma ur lakásán** megkezdem.

Budapest, 1891. május 1.

Gáspár József,
fogműtő.

Kárpitos-üzlet megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint Szentesen, a Bárány-féle I. t. 490. számú házban

kárpitos műhelyt

nyitottam. Elvállalok minden e szakmába vágó munkákat, u. m. **salon garnitúrák, ottománok, háló és ebédlő divánok, ruganyos derékaljak, függönyök készítését, szobák kárpitozását, butorok be- és kicsomagolását** stb.

Javitásokat olcsó áron teljesítek, **régi butorokat** az újabb divat szerint **átalakítok.**

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve, maradok alázatos szolgája

Feuerer Armin,

1-3

kárpitos és díszítő.

Kanász-Nagy Istvánnak

egy jó karban levő **cséplőgépjé** van jutányos áron eladó; értekezni lehet a tulajdonossal felsőréti 12. számú tanyáján. 1V3

40.—kgy. 891.

Szentes város képviselőtestületétől.

Hivatalos hirdetmény.

Az 1886., 1887. és 1888. években a fogasztási adókezelésnél befolyt bírságpénzek elszámolására vonatkozó összes iratok és kimutatások a városi számvevői hivatalnál mai naptól számított 15 napi időre, — tehát f. évi május 10-ig bezárólag — közszemlére vannak kitéve, mely idő alatt azokat bárki megtekintheti és ellene észrevételeit benyújthatja.

Szentes, 1891. április 26.

Sarkadi-Nagy Mihály,

2V3

polgármester.

Serail arckenőcs.

Az arczon mutatkozó szeplők, pattanások, májfoltok és mindennemű bőrtisztatlanságok eltávolítására a legmegbízhatóbb szer, mely **bőrszépítő** hatásában minden más szert felülmúl. Ezen kenőcs a bőrnek különös légyságot, fehérséget és üdeséget kölcsönöz, s mint **női toilette-szer** megbecsülhetetlen.

Egy tégely ára **50 kr.**, nagyobb tégely **80 kr.**

Továbbá az eddig egyedül legártalmatlanabb és legjobbnek bizonyult

Pálmai Ilka hölgy por,

melynek alkalmazása által az arcbőr sima és fehér lesz, — **egy doboz 60 kr.**

Kapható:

REMETEY DEZSŐ

a „Szent háromságához“ címzett gyógyszer-tárában

Kun-Szt.-Mártonban, pactér.

Megrendelhető posta útján a csomagolás és szállításért 20 kr. számíttatik. 2V10

Üzleti értesítés

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy immár 33 év óta fennálló, szoliditásáról általánosan ismert

arany- és ezüst-áru fióküzletemet főüzlettemmel összevontam

és mindkettőt a piactéren levő Neumann Jakab-féle házba helyeztem át, hol is mindennemű **arany, ezüst, gyémánt és brilláns ékszerek**, u. m. **gyűrűk, fülbevalók, nyak- és karékek**, valamint **tajtékárúk** dus választékban vannak raktáron.

Elvállalok mindenféle arany és ezüst munkát, mint aranyozást, pipafedelkészítést stb. javításokat a legolcsóbb áron teljesítek.

Midőn a fentiekben az üzletemben történt változást a n. é. közönség tudomására hozni szerencsém van, egyúttal 33 év óta üzletem iránt nyilvánult bizalom és pártfogásért is hálás köszönetet mondok, melyet kiérdemelni ezután is főtörekvésem leend.

Üzletemet a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlva

vagyok tisztelettel

CSILLAG ÁRMIN.

1-6

Vendéglői üzlet megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a vásárhelyi-utcán levő Szabó Zsigmond-féle házban — Nyiri Sándor vaskereskedő tőzsomszédságában — **Borsos-Szabó Antal** üzletvezetősége mellett

fogadó és vendéglői üzletet

nyitottam, hol is a legkitünőbb minőségű és tiszta kezelésű italok kaphatók.

Ugyanitt a t. közönség szórakozására egy **tekepályát** is rendeztem be.

Midőn e körülményről a n. é. közönséget értesíteni szerencsém van, ígérem, hogy minden törekvésem odairányul, hogy mint eddig, úgy a jövőben is csak tiszta és jó minőségű italok legyenek nálam kaphatók, elvem lévén **olcsó áron** jó itallal szolgálni.

Ma, vasárnap este HALVACSORA lesz!

A n. é. közönség kegyes pártfogását kéri

tisztelettel

NEUMANN J.

1-3

A külföldi — főleg a hazánkban annyira elterjedt csehországi — ásványvizek helyett pártoljuk a jobb és olcsóbb hazai vizeket!

A ki egészségét szereti

mohai STEFANIA vizet igyék

Semmilyen más savanyuviz ezzel nem mérkőzhetik.

Borral vegyítve élénken pezsgő, igen üdítő ital.

A t. közönség hazafias pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

a mohai „STEFANIA“ forrás igazgatósága.

Főraktár Szentesen: BURIÁN JÓZSEF urnál.